

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/157/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6312210326
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Podhorová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6312210326.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v právnej veci navrhovateľa BL Telecom debt, s.r.o., IČO: 45 535 108, so sídlom Bratislava, Šoltésovej 14, zast. advokátskou kanceláriou SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., so sídlom Bratislava, Šoltésovej 14, proti odporkyňi B. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XXXX/XX, R., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu HLAS SPOTREBITEĽA, občianske združenie, IČO: 42305675, so sídlom Zvolen, J. Bánika 2009/2, zast. JUDr. Viliamom Glézlom, advokátom, so sídlom AK Banská Bystrica, Nemčianska 25, o zaplatenie 331,94 Eur s prísl., o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Brezno zo dňa 21.11.2014, č. k. 6C/104/2013-85, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku II. o uložení povinnosti navrhovateľovi nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania **p o t v r d z u j e .**

Vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol návrh, keď dospel k záveru, že uplatnenie nároku z predmetnej zmluvnej pokuty vyplývajúcej zo zmluvy o pripojení, uzavretej medzi účastníkmi je v rozpore so zákonom a nemožno ho priznať. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že odporkyňa bola v konaní úspešná, a preto jej a vedľajšiemu účastníkovi na jej strane patrí náhrada trov konania. Odporkyňa v konaní žiadne preukázateľné trovy nemala, preto jej súd ich náhradu nepriznal. Vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 114,96 Eur pozostávajúcich z 1 úkonu právnej služby za 43,16 Eur, 1 úkon za 21,58 Eur a 1 úkon za 26,56 Eur, režijný paušál 2 x 7,81 Eur a 1 x 8,04 Eur v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z. z. Za tarifnú hodnotu považoval sumu uplatnenej istiny, nie sumu vyčíslenú vedľajším účastníkom ako súčet istiny a úrokov z omeškania ku dňu podania vyjadrenia vo veci.

Proti rozsudku okresného súdu v rozsahu priznaných trov podal odvolanie v zákonom stanovenej lehote navrhovateľ. Namieta nesprávne právne posúdenie veci s poukazom na ust. § 205 ods. 2, písm. f) O.s.p. Tvrdí, že vynaložené trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka neboli účelné, nespĺňajú teda základné kritérium pre ich priznanie v zmysle ust. § 142 O.s.p. Poukázal v tomto smere na dve rozhodnutia krajských súdov podporujúcich tento jeho názor (uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 25.04.2012, sp. zn. 17Co/91/2012, uznesenie Krajského súdu Bratislava zo dňa 19.06.2013, sp. zn. 5Co/375/2013). V ďalších dôvodoch podaného odvolania poukazuje na požiadavku, v zmysle ktorej má byť združenie spôsobilé bez zastúpenia advokátom poskytovať aktívnu pomoc spotrebiteľovi, vrátane kvalifikovanej právnej pomoci (uznesenie Krajského súdu Bratislava sp. zn. 5Co/375/2013). Nepopiera ústavne zaručené právo vedľajšieho účastníka na právnu pomoc, spochybňuje ale účelnosť vynaložených trov na právne zastúpenie ako subjektu odborne spôsobilého, znalého danej problematiky a z tohto dôvodu aj zákonom privilegovaného subjektu (čo sa týka vstupu do konania). Spochybňuje účel vstupu vedľajšieho účastníka do konania a tvrdí, že samotný vedľajší účastník neposkytol ochranu práv odporcovi ako spotrebiteľovi. Poukázal na hromadný vstup združení na ochranu spotrebiteľov ako

vedľajšieho účastníka do súdnych konaní, automaticky zastúpených právnym zástupcom bez toho, aby vopred vedeli o konkrétnych okolnostiach sporu. Otáznym preto zostalo, či účelom vstupu do konaní je ochrana spotrebiteľa alebo zisk z priznaných trov konania. Vedľajší účastník pritom do konania nepriniesol žiadny prínos vo svojich vyjadreniach a nepoukázal na žiadnu inú skutočnosť, než na ktorú súdy musia prihliadať z úradnej povinnosti. Vyjadril svoj názor, v zmysle ktorého podstatnou podmienkou vstupu vedľajšieho účastníka je súhlas hlavného účastníka, na strane ktorého chce v konaní vystupovať, pričom (v tom čase navrhovaná) novela ustanovenia § 93 O.s.p. odstránila interpretačné problémy praxe súdov v otázke podmienok vstupu vedľajšieho účastníka s predmetom činnosti ochrana práv podľa osobitného zákona do občianskeho súdneho konania, a to tak, že takéto združenie musí už pri vstupe predložiť súhlas účastníka, popri ktorom sa zúčastňuje konania, inak sa na jeho podnet neprihliada. Pokiaľ ide o súhlas hlavného účastníka s účasťou vedľajšieho účastníka v konaní, zaoberal sa tiež domnienkou podľa § 101 ods. 3 O.s.p. s tým, že na vyriešenie otázky procesného postavenia subjektov, ktoré sa zúčastňujú konania, nemožno uplatniť domnienku podľa § 101 ods. 3 O.s.p., na čo poukázal aj Najvyšší súd SR vo svojom rozhodnutí sp. zn. 3Cdo/188/2012 zo dňa 05.02.2013. Pokiaľ ide o výdavky spotrebiteľských združení, poukázal na skutočnosť, že Ministerstvo hospodárstva SR dotáciami podporuje odbornosť spotrebiteľských združení v oblasti ochrany práv spotrebiteľov, teda prijatím dotácie zo štátneho rozpočtu a priznanou náhradou trov konania by bola 2-krát hrazená účasť vedľajšieho účastníka v konaní. Navrhol zmeniť rozhodnutie tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhrada trov konania nebude priznaná a vedľajší účastník bude zaviazaný na náhradu trov odvolacieho konania navrhovateľa.

Vedľajší účastník na strane odporkyne v písomnom vyjadrení sa k odvolacím námietkam navrhovateľa vyjadril tak, že poukázal na ust. § 93 ods. 4 O.s.p., v zmysle ktorého má vedľajší účastník v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, má teda právo na právnu pomoc pred súdmi, čo je základné ústavné právo, ktoré sa v rámci civilného súdneho konania realizuje možnosťou zabezpečiť si kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným advokátom a samozrejme má aj právo na náhradu trov konania, kam patrí aj náhrada trov právneho zastúpenia. Ďalej sa vyjadroval k účelnosti trov právneho zastúpenia tak, že práve kvalifikované podanie vedľajšieho účastníka, v ktorom poukázal na absolútnu neplatnosť zmluvnej pokuty a ktorého závery boli prenesené do odôvodnenia rozsudku okresného súdu, boli dôvodom zamietnutia návrhu navrhovateľa. Mal teda priamy vplyv na spôsob skončenia sporu. Úkony, ktoré vedľajší účastník prostredníctvom právneho zástupcu v konaní vykonal, možno považovať za účelné z hľadiska toho, že ich vynaložením vedľajší účastník sledoval a priamo realizoval ochranu práv odporcu proti uplatňovanému nároku navrhovateľa. Podľa vedľajšieho účastníka neexistuje žiaden súvis medzi účelnosťou trov vedľajšieho účastníka a povinnosťou súdu ex offo prihliadať na nekalé zmluvné podmienky. Jednak vedľajší účastník na charakter zmluvných podmienok používaných navrhovateľom poukázal a označil ich ako neprijateľné ešte pred rozhodnutím okresného súdu, okrem toho vôbec nie je zrejmé, či by aj bez tejto aktivity vedľajšieho účastníka bol okresný súd dospel k rovnakému záveru. Úvahy odvolateľa preto označil len za existujúce v rovine hypotéz. Nesúhlasí tiež s dôvodom, že vedľajší účastník, ako spotrebiteľské združenie, musí byť zo svojej podstaty schopné samostatne poskytovať právnu pomoc v súdnych konaniach. Občianske združenie nemusí mať vo svojich radoch osoby s právnickým vzdelaním, preto z dôvodu zabezpečenia čím najvyššej miery ochrany práv spotrebiteľa využíva služby splnomocneného advokáta. Paradoxne na neúčelnosť právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka poukazuje navrhovateľ, ktorý je podnikateľský subjekt, ktorý hromadne skúpil pohľadávky telekomunikačného operátora a uplatňuje ich v tisícoch podaní a v každom sa necháva zastupovať advokátskou kanceláriou. Vedľajší účastník pritom vstúpil do konania bez právneho zastúpenia a až po obdržaní návrhu na začatie konania spolu s prílohami splnomocnil na svoje zastupovanie advokáta a následne sa k veci vyjadril. Nevidí tiež žiaden súvis medzi finančnou podporou poskytovanou združeniu na ochranu spotrebiteľa, ani skutočnosťou, že ministerstvo môže podporiť občianske združenie finančne s právom takýchto združení na náhradu trov konania. Navyiac, vedľajší účastník doposiaľ o žiadnu podporu nepožiadaval, ani žiadnu nedostal. Argumentáciu navrhovateľa označil za absolútne účelovú. Navrhol potvrdiť napadnutý výrok rozsudku okresného súdu o trovách konania a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v medziach daných ust. § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia pojednávania v súlade s § 214 ods. 2 O.s.p. Napadnuté uznesenie okresného súdu v časti náhrady trov konania ako vecne správne podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil.

Odvolačný súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia a jeho dôvodov, postupu súdu, ktorý mu predchádzal a dôvodov odvolania dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné. Z obsahu spisu je zrejmé, že v danom prípade bol navrhovateľ neúspešným účastníkom, pretože jeho žalobný návrh bol zamietnutý. Vedľajší účastník na strane odporcu je združením založeným podľa osobitného zákona, konkrétne zákona č. 250/2007 Z. z.

Z obsahu spisu je zistené, že vedľajší účastník okrem oznámenia o vstupe do konania vo veci podal odvolanie proti uzneseniu Okresného súdu Brezno zo dňa 20.05.2013, č. k. 6C/104/2013-29 (o prerušení konania) a odvolanie proti uzneseniu Okresného súdu Brezno zo dňa 28.11.2013, č. k. 6C/104/2013-42 (o nepripustení vedľajšieho účastníka do konania), ďalej zaslal súdu oznámenie o nesplnení podmienok pre vydanie platobného rozkazu dňa 09.01.2014 a dňa 27.10.2014 zaslal súdu vyjadrenie k žalobnému návrhu. V podanom vyjadrení uplatnil náhradu za 3 úkony právnej služby - príprava a prevzatie, podanie odvolania z 28.06.2013 a za vyjadrenie k návrhu v celkovej sume 154,35 Eur. Prvostupňový súd priznal, tak ako bolo uvedené vyššie 114,96 Eur z dôvodov, ktoré uviedol v písomnom vyhotovení napadnutého rozsudku, náhradu za 3 úkony právnej služby. Vzhľadom na zistenie, že vedľajší účastník preukázateľne vykonal 4 úkony právnej služby, uplatnil však len 3 a takýmto spôsobom mu boli aj 3 úkony právnej služby spolu s príslušnou paušálnou náhradou priznané. Odvolačný súd preskúmal vyjadrenie k žalobnému návrhu za účelom posúdenia, či toto vyjadrenie bolo spôsobilé prispieť k úspešnosti odporkyne, ktorú v konaní združenie podporovalo. Odvolačný súd konštatuje, že uvedené vyjadrenie súvisí s predmetnou vecou, nemožno mu vytýkať šablónovitosť a neznalosť prejednávanej problematiky.

Vzhľadom na uvedené, odvolačný súd rozhodnutie okresného súdu napadnuté odvolaním - výrok o náhrade trov vedľajšiemu účastníkovi ako vecne správny vo výroku aj dôvodoch podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil.

Vedľajšiemu účastníkovi, ktorý mal v odvolacom konaní úspech, odvolačný súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože odvolačný súd nepovažuje vyjadrenia v procesných veciach za nevyhnutné, keď skúmanie účelnosti trov konania prináleží výlučne súdu v zmysle platnej právnej úpravy; navyše vyjadrenie k odvolaniu nebolo prvostupňovým súdom vyžiadané. Odvolanie bolo vedľajšiemu účastníkovi zaslané len na vedomie, ako to vyplýva z úpravy na č. I. 96 spisu.

Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním senátu pomerom hlasov 3 : 0.

Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním senátu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.